

آغاز قیام سووتو علیه نژادپرستان افریقای جنوبی (1976م)

کشور افریقای جنوبی در دوران حاکمیت نژادپرستان، دارای قوانین ضد بشری و خلاف عقل بود. نتیجه این وضعیت، پیدایش تنفر، وحشت و حقارت در میان جامعه‌ای بود که 20 درصد سفید پوست بر اکثریت سیاه پوست حاکمیت داشتند و تمامی قدرت، ثروت، حقوق و مزایای اجتماعی را در اختیار گرفته بودند. همچنین قانون آپارتاید یا جدایی نژادها روز به روز گسترده‌تر می‌شد.

کشور افریقای جنوبی در دوران حاکمیت نژادپرستان، دارای قوانین ضد بشری و خلاف عقل بود. نتیجه این وضعیت، پیدایش تنفر، وحشت و حقارت در میان جامعه‌ای بود که 20 درصد سفید پوست بر اکثریت سیاه پوست حاکمیت داشتند و تمامی قدرت، ثروت، حقوق و مزایای اجتماعی را در اختیار گرفته بودند. همچنین قانون آپارتاید یا جدایی نژادها روز به روز گسترده‌تر می‌شد. در افریقای جنوبی، محصلین سیاه پوست، خواندن و نوشتن را به زبان مادری خود فرا می‌گرفتند و در دوره متوسطه، یکی از دو زبان رسمی انگلیسی یا افریقایی انتخاب می‌شد. در ابتدای سال تحصیلی 1976م، مؤسسات تحصیلی، بخشنه‌های دریافت کردند که براساس آن باید زبان رسمی مصوب 1974م که زبان افریقایی و محلی بود تدریس می‌گردید. از آنجا که سیاهپوستان زبان انگلیسی را انتخاب کرده بودند. این مسئله خشم دولت نژادپرست را برانگیخت و از طرف دیگر نوعی رقابت نامحسوس بین سیاهان بومی و اقلیت سفیدپوست به وجود آمده بود. همچنین دستورالعمل صادره، به پایین آمدن سطح آموزشی محصلین سیاه‌پوست منجر می‌گردید. از این رو، اعتراضاتی از طرف جامعه معلمان و مدیران مدارس آغاز گردید و سپس به جامعه دانش‌آموزی کشیده شد. تا اینکه در 16 ژوئن 1976م هزاران دانش‌آموز در خیابان‌های سووتو از شهرهای اطراف دست به راهپیمایی زدند. اما این تظاهرات باتیراندازی پلیس به آشوب کشیده شد و طی روزهای بعد، صدها نفر کشته و زخمی شدند. با این حال، گروه‌های ضدنژادپرستی، در سال‌های پایانی عمر رژیم آپارتاید، هر سال در ماه ژوئن، یاد کشته شدگان سووتو را که عمدتاً دانش‌آموز بودند، گرامی می‌دارند.